

- Tožeča stranka poleg tega trdi, da je z izpodbijanim sklepom Komisije kršeno sekundarno pravo Unije, vključno s členoma 9 in 10 Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena). Tožeča stranka trdi, da je s sklepom Komisije kršena njena pravica do pravnega varstva v okoljskih zadevah na podlagi Aarhuške konvencije in Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena). Tožeča stranka trdi tudi, da sta z upravnim aktom Komisije, kakor je opredeljen v Aarhuški uredbi, kakor je bila spremenjena, kršeni Pogodbi.
2. Drugi tožbeni razlog: dodatno ali podredno glede na prvi tožbeni razlog: Komisija je opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU v zvezi z NEPN-ji, ki jih je Komisija ocenila, sprejela in objavila, vključno z zlasti nizozemskim NEPN.
- Komisija je s tem, da ni ukrepala na podlagi zahteve tožeče stranke za notranjo revizijo, vloženo v skladu s členom 265 PDEU, kršila pozitivne obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb, vključno z zlasti členom 3 PEU in členom 191 PDEU. Ta kršitev odraža tudi očitno kršitev mednarodnega in evropskega običajnega in pogodbenega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Aarhuške konvencije, členoma 9 in 10 Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena) in Sklepom VII/8f (kakor je bil spremenjen), sprejetim 21. oktobra 2021.
3. Tretji tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti na podlagi člena 277 PDEU v zvezi z oceno in/ali sprejetjem in/ali objavo nizozemskega NEPN s strani Komisije in v zvezi s tem, da Komisija ni zagotovila njegove skladnosti z Aarhuško konvencijo.
4. Četrty tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti na podlagi člena 277 PDEU v zvezi z Uredbo o upravljanju. ⁽³⁾

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2018 L 328, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264 str. 13), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2021/1767 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2021 (UL 2021, L 356, str. 1).

⁽³⁾ Glej opombo 1.

Tožba, vložena 9. junija 2022 – Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie/Komisija

(Zadeva T-344/22)

(2022/C 311/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Stichting Nationaal Kritisch Platform Windenergie (Schettens, Nizozemska) (zastopnik: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije, ki je bil tožeci stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 in s katerim je bila zahteva tožeče stranke za notranjo revizijo zavržena kot nedopustna, razglasi za ničen, ker krši Pogodbi;

- poleg tega in/ali podredno, ugotovi, da je Komisija nezakonito opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU;
- ugotovi, da je Komisija nezakonito ocenila in/ali sprejela in/ali objavila nizozemski nacionalni energetski in podnebni načrt (v nadaljevanju: NEPN) v delu, v katerem ta ni v skladu z Aarhuško konvencijo, in je zato z njim kršeno pravo EU in mednarodno pravo in/ali je ta nezakonit;
- ugotovi, da Komisija ni izpolnila svojih pozitivnih obveznosti, ki izhajajo iz prava EU in mednarodnega prava, da sprejme ukrepe, ki so potrebni in primerni za obravnavo in/ali odpravo neskladnosti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo;
- ugotovi, da se z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v tem delu ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom ter je zato nezakonita;
- ob upoštevanju neskladnosti NEPN-jev in zlasti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo ugotovi, da neizpolnjevanje obveznosti Komisije, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta, pomeni kršitev navedene uredbe, kršitev konvencije in poleg tega tudi kršitev Pogodb;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 je treba razglasiti za nič, ker pomeni kršitev Pogodb in mednarodnega prava. Tožeča stranka je decembra 2021 Komisiji predložila zahtevo, s katero jo je prosila, naj opravi notranjo revizijo v zvezi z zadevami, navedenimi v tej zahtevi, ki se nanašajo na okoljsko pravo. V odgovor na to zahtevo za notranjo revizijo je Komisija zahtevo tožeče stranke označila za nedopustno. Tožeča stranka trdi, da je sklep Komisije s tega vidika v temelju napačen, pomeni kršitev okoljskega prava EU in okoljskega mednarodnega prava ter kršitev Pogodb. Tožeča stranka trdi, da Komisija krši pozitivne in negativne obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb in mednarodnega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija). Tožeča stranka poleg tega trdi, da je z izpodbijanim sklepom Komisije kršeno sekundarno pravo Unije, vključno s členoma 9 in 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in/ali obveznosti Komisije, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) št. 1367/2006. Tožeča stranka trdi tudi, da je s sklepom Komisije kršena njena pravica do pravnega varstva na podlagi Aarhuške konvencije in Aarhuške uredbe (kakor je bila spremenjena).
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU v zvezi z NEPN-ji, ki jih je Komisija ocenila, sprejela in objavila, vključno z zlasti nizozemskim NEPN. Komisija je s tem, da ni ukrepala, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi Pogodb in mednarodnega prava, vključno s členi 3, 6 in 7 Aarhuške konvencije. Tožeča stranka trdi tudi, da je Komisija z opustitvijo kršila sekundarno pravo Unije, vključno z med drugim členom 9 in 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 (kakor je bila spremenjena).
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija ni zagotovila popolne skladnosti nizozemskega NEPN z Aarhuško konvencijo, zato navedeni NEPN je in je bil v celotnem upoštevnem obdobju ocenjen, sprejet in objavljen v očitnem nasprotju s pravom EU in mednarodnim pravom in je zato nezakonit. V zvezi s tem tožeča stranka tudi trdi, da to, da Komisija ni sprejela in/ali izvedla ustreznih ukrepov za obravnavo in/ali odpravo zgoraj navedene težave, pomeni opustitev Komisije, s katero je kršen člen 265 PDEU.

4. Četrti tožbeni razlog: z Uredbo (EU) 2018/1999 se ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v zato ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom. Poleg tega ali podredno tožeča stranka trdi, da Uredba (EU) 2018/1999 krši Pogodbi. Zato tožeča stranka trdi, da je treba Uredbo (EU) 2018/1999 razglasiti za nezakonito.

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2018 L 328, str. 1).
- ⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264 str. 13).

Tožba, vložena 3. junija 2022 – Föreningen Svenskt Landskapsskydd/Komisija

(Zadeva T-346/22)

(2022/C 311/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Föreningen Svenskt Landskapsskydd (Höganäs, Švedska) (zastopnik: G. Byrne, Barrister-at-Law)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije, ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 1. aprila 2022 in s katerim je bila zahteva tožeče stranke za notranjo revizijo zavržena kot nedopustna, razglasi za ničen, ker krši Pogodbi;
- poleg tega in/ali podredno, ugotovi, da je Komisija nezakonito opustila ukrepanje v smislu člena 265 PDEU;
- ugotovi, da je Komisija nezakonito ocenila in/ali sprejela in/ali objavila švedski nacionalni energetski in podnebni načrt (v nadaljevanju: NEPN) v delu, v katerem ta ni v skladu z Aarhuško konvencijo, in je zato z njim kršeno pravo EU in mednarodno pravo in/ali je ta nezakonit;
- ugotovi, da Komisija ni izpolnila svojih pozitivnih obveznosti, ki izhajajo iz prava EU in mednarodnega prava, da sprejme ukrepe, ki so potrebni in primerni za obravnavo in/ali odpravo neskladnosti švedskega NEPN z Aarhuško konvencijo;
- ugotovi, da se z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ne izvajajo določbe Aarhuške konvencije, vključno z njenim členom 7, in v tem delu ni skladna z okoljskim pravom EU in mednarodnim pravom ter je zato nezakonita;
- ob upoštevanju neskladnosti NEPN-jev in zlasti švedskega NEPN z Aarhuško konvencijo ugotovi, da neizpolnjevanje obveznosti Komisije, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta, pomeni kršitev navedene uredbe, kršitev konvencije in poleg tega tudi kršitev Pogodb;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.